

“Miss Liberty”

Estimat amic,

Et felicito per la teva idea d'anar a Nova York amb l'única finalitat -em dius- de saludar “Miss Liberty” pel seu centenari. Encara que centenària i “senyoreta”, fa una mica olor de resclosit, potser sí val la pena d'anar-hi. Pel segon centenari, segur que no hi aniràs. A mi, no em tempta gaire. Mira, quan França, millor dit, no França sinó els francesos, varen regalar aquest monument era precisament en un moment en què a França, de llibertat no n'hi havia pas massa. Era l'època de Napoleó III, que, pobret, volent imitar el primer d'aquell nom, va fer-se emperador i va quedar sempre una mica d'opereta. Però per a suprimir llibertats ja en sabia prou. (Es veu que d'això se n'aprèn de pressa).

Llavors els francesos en un gran gest (una mica teatral també) paguen aquella enorme estàtua i la posen a l'entrada del port de Nova York, per on han vingut a Amèrica milions i milions d'emigrants europeus, buscant precisament allò: la llibertat.

Sembla que ara, la simple restauració de l'estàtua ha costat set o vuit vegades més que no va costar tota nova; es veu que la llibertat cada dia va més cara.

S'ha fet molta broma, amb “Miss Liberty”; des que tenia el fanal apagat, fins que estava d'esquena a Nova York, com volent dir que darrera seu s'acabava la llibertat; però el símbol aguanta i és important. A la base de l'estàtua hi ha una oficina on una computadora et pot donar els noms i situació de tots els immigrants que han entrat als Estats Units i s'hi han instal·lat definitivament esdevenint súbdits americans. La llibertat computeritzada.

De totes maneres, cal reconèixer que aquells tres principis de la Revolució Francesa: Llibertat, Igualtat i Fraternitat, han quedat ben malparats en els

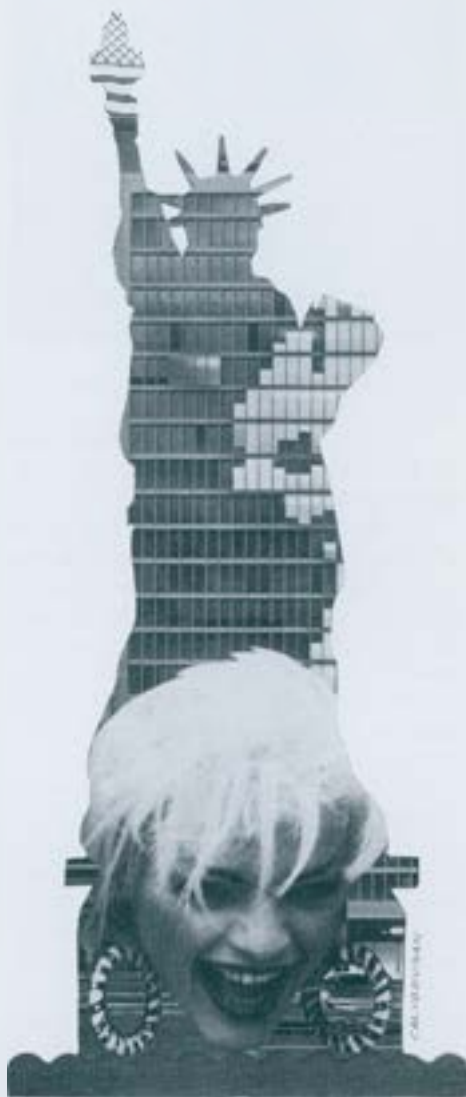
nostres temps. La pobra Llibertat, la que pitjor. Sembla que això només ens interessa a quatre sentimentals romàntics. De paraula, sí, tothom parla de llibertat, però en el fons... Mira: al nostre país, que és un poble d'envejosos, el que interessa, és la igualtat: ens dol que algú sobresurti, que sigui més intel·ligent, més bell, més ric, més generós... cal buscar-li algun defecte. Si hem de fer un elogi inevitable, el fem precedit de “No es pot negar que...” volent dir que ho diem per força. Si ens cal fer un insult, no cal fer-lo precedir de res.

Més que la llibertat, el que interessa, avui, és la seguretat; les professions que encara se'n diuen liberals, van perdent la seva essència: l'advocat ja no vol esperar el client que vingui a trucar a la porta del seu despatx, ni el metge tampoc: es vol ser advocat d'un banc, d'una companyia d'assegurances, tenir un sou assegurat i estar emparat per la seguretat social; o es vol ser metge del “seguro”. Qui vol exercir per lliure? Fixa't en els anuncis: “asseguri's!” “pensi en la seva jubilació!” “No pensi en l'avui, pensi en demà!” “No compti amb les seves forces, refiis de les empreses que vetllaran els seus estalvis!”

Ja veus el trist destí de la nostra estimada i tan alabada llibertat. Per això, aprofita bé el teu viatge a Nova York i no et demano de fer una abraçada a “Miss Liberty” -cosa impossible- però sí de saludar-la amb tot afecte i demanar-li que mal que mal aguanti el símbol i ens procuri dies millors i que poguem, si més no, mantenir el dret de fer un gran pam-i-pipa a qui ens vingui de gust, per alt que estigui.

Amb tot afecte

Lluís Casals i Garcia

ARC

Libera

Gracia, 48

725 22 31 Sabadell

RESTAURANT

Euterpe

RAMBLA, 1

SABADELL

T. 725 01 26

PARKING

SENSERRICH

Joieria,

Sant Quirze, 17

Tel. 725 75 96

SABADELL